

Titel: Kapitel XXIII.

Citation: "Kapitel XXIII.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r05-shoot-chptrd1e8760.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel XXIII.

Ny Foretagelse ved Højesteret.

§ 271.

Højesteret kan på Andragende undtagelsesvis tillade, at en ved denne Ret afgjort

Sag påny foretages ved samme, når der er tilvejebragt en meget stærk Sandsynlighed for, at Sagen uden Andragerens Fejl har foreligget urigtigt oplyst, og for at der nu haves Oplysninger, som ville medføre et væsentligt forskelligt Resultat, samt når samtlige Omstændigheder i høj Grad tale for Bevilgelsen af Andragendet, derunder også at det må anses for givet, at Andrageren kun ad denne Vej vil kunne undgå eller oprette et for ham indgribende Tab.

Under tilsvarende Betingelser kan Højesteret tillade Påanke af en ellers upåankelig Landsrets- eller Underrettsdom.

Samtidig med at Tilladelsen gives såvel som på ethvert senere Trin kan Højesteret eller den Ret, der behandler Sagen, på Begæring bestemme, at den afsagte Doms Virkninger skulle stilles i Bero, ganske eller til Dels, mod eller uden Sikkerhedsstillelse.

På Adgang til den i nærværende Paragraf omhandlede Retshjælp kan der ikke gives Afkald.

§ 272.

Højesteret bestemmer i hvert enkelt Tilfælde, hvorledes de fornævnte Andragender skulle behandles, samt hvorledes den forinden Andragendets Afgørelse fornødne Bevisførelse skal foregå, og fastsætter de Lempelser i de almindelige Procesregler, der måtte findes nødvendige eller hensigtsmæssige ved Sagens fornyede Foretagelse.

Findes Forudsætningerne for ny Foretagelse eller ekstraordinær Anke ikke at foreligge, afviser Retten Sagen.

Kapitel XXIV.

Behandling af Sager ved Underret og Retsmidler mod Underrettens Afgørelser.

§ 273.

Sagen indledes med Stævning. Når Sagens Genstand er under 50 Kr.'s Værdi så vel som i de i § 2 Nr. 7 nævnte Sager,

har Retten på Begæring at yde Parten den fornødne Vejledning til Stævningens Affattelse.

I Stævningen skulle begge Parter være betegnede med Navn og Stilling og deres Bopæl eller Opholdssted være angivet, hvorhos den skal indeholde Sagsøgerens Påstand og en kort Fremstilling af de Kendsgærninger, hvorpå den støttes. Stævningen skal derhos angive de Dokumenter, Sagsøgeren vil

benytte, samt opfordre Sagsøgte til at møde på Sagens første Tægtedag og svare i Sagen samt til at medtage de Dokumenter, han vil påberåbe sig.

Parterne kunne dog, når de efter Overenskomst begge møde for Retten, og Sagen er anmeldt for denne senest Dagen før Retsmødet, uden Stævning begære Sagen foretaget.

§ 274.

Når Stævning benyttes, indgives den til Retten, der forsyner den med en Påtegning, hvorved Sagen berammes til Foretagelse i et angivet Retsmøde. Stævningen tilbageleveres Sagsøgeren til videre Foranstaltning.

§ 275.

Har Sagsøgte Bopæl i Underretskredsen, skal Stævningen forkyndes for ham med en Uges Varsel. Boer Sagsøgte udenfor Underretskredsen, er Varslet 14 Dage, medmindre han har Bopæl på Færøerne, Island, Grønland, de vestindiske Øer eller i Udlandet, i hvilket Tilfælde såvelsom når det ikke vides, hvor Sagsøgtes Bopæl er, Varslet bestemmes af Dommeren.

Iøvrigt ere de i § 202, Stk. 2, 3 og 4, indeholdte Bestemmelser anvendelige.

§ 276.

Dommeren har, forinden Sagen optages, at mægle Forlig mellem Parterne, jfr. § 140. Kommer Forlig istand, tilføres det Retsbogen.

§ 277.

Parterne udvikle mundtlig deres Sag for Dommeren uden videre Forberedelse ved

Skrift. Sagsøgeren fremlægger den behørigt forkyndte Stævning og fremstiller Sagen fra sin Side, hvorpå Sagsøgte har at erklære sig.

Under Sagens Forhandling bør Dommeren ikke blot søge at fremkalde tydelige og sandfærdige Forklaringer fra Parternes Side om Sagens Sammenhæng, men han har også, forsåvidt Parterne ikke møde ved Sagførere, at vejlede dem med Hensyn til, hvad de bør foretage til Oplysning af Sagen og iøvrigt til Varetagelse af deres Tarv under denne.

De fra begge Sider nedlagte Påstande skulle ved Forhandlingens Slutning protokolleres fuldstændigt, medmindre de i særskilt skriftlig Affattelse fremlægges til Protokollen. Forsåvidt sådant efter

Omstændighederne måtte anses fornødent, kan Dommeren foranledige sådan skriftlig Affattelse af Påstanden og dertil tilstå Udsættelse.

Endvidere skulle Parternes Erklæringer over Sagens Sammenhæng protokolleres, dog ikke ordret, men efter deres væsentlige Indhold. Det Tilførte oplæses og vedkendes.

§ 278.

Dommeren bestemmer, om Formalitetsindsigelser skulle forhandles og vankendes særskilt eller i Forbindelse med Realiteten.

Parterne må derfor altid være beredte på at forhandle Realiteten i det første Retsmøde.

§ 279.

Påstande kunne forandres, indtil den i § 277 omhandlede Protokollation eller Fremlæggelse til Protokollen af dem er sket, men efter den Tid, forsåvidt Forandringen går ud på Andet end en Frafalden eller Indskrænkning, kun med Rettens Tilladelse.

Finder Retten, at det ikke kan forlanges af Sagsøgte, at han straks skal svare på en forandret Påstand, udsættes Sagen.

Sagsøgte kan fremsætte Modfordringer efter de almindelige Regler (§§ 8 og 85).

§ 280.

Dokumenter må, hvad enten de påberåbes i Stævningen eller ikke, fremlægges i Retsmødet; dog kan Retten, forsåvidt det findes, at der ikke har været tilstrækkelig Tid eller Anledning for Sagsøgte til at fremskaffe et Dokument, eller at det fra Modpartens Side Fremkomne giver vedkommende Part Anledning til at fremkomme med yderligere Dokumenter, eller at det dog er undskyldeligt, at vedkommende Part ikke har medbragt Dokumentet, udsætte Sagen herefter.

Til at gøre sig bekendt med de fremlagte Dokumenter bør der i Reglen gives Modparten den fornødne Tid i selve Retsmødet.

Finder Retten, at dette Sidste efter Omstændighederne og navnlig Dokumentets Beskaffenhed ikke vil være tilstrækkeligt, kan Sagen udsættes. Den, mod hvem Dokumentet fremlægges, må, dersom det ikke med Producentens Samtykke kan udlånes ham, forsynes med en Genpart af samme, og der må gives ham Adgang til på Retsskriverkontoret at undersøge Dokumentet.

§ 281.

Såfremt ingen af Parterne begærer at føre yderligere Bevis, eller sådant ikke skønnes at kunne føre til Oplysning af Omstændigheder, der ere af Betydning for Sagen, skal Dommeren, efter at Påstandene i Overensstemmelse med § 277, 3dje Stykke, ere nedlagte, give Parterne Lejlighed til en mundtlig Domsforhandling.

Findes det derimod, at Sagens tilbørlige Oplysning udkræver yderligere Bevisførelse, navnlig ved Vidner eller Syn og Skøn, træffer Dommeren i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 213—216 de i så Henseende fornødne Foranstaltninger. Når Bevisførelsen er til Ende, og efter at Påstandene ere nedlagte, finder Domsforhandling Sted.

Dom afsiges snarest muligt efter Domsforhandlingen.

§ 282.

Hvor de i de foregående Paragrafer givne Bestemmelser ikke indeholde afvigende Forskrifter, blive de i Kap. XVIII—XX om Sagers Behandling for Landsret givne Regler at følge med de Lempelser, som flyde af Forholdets Natur.

§ 283.

Domme, afsagte af en Underret, kunne med den i § 6 nævnte Undtagelse overensstemmende med nedenstående Regler af Parterne indankes for den Landsret, i hvis Kreds Underretten ligger. I Forbindelse med Dommen kan Anken omfatte den forudgående Behandling og de under denne faldne Afgørelser, forsåvidt Anke ikke særlig er udelukket. De i §§ 243, 2det Stk., 244 og 245 givne Regler sinde tilsvarende Anvendelse på Underretssager.

Landsrettens Dom i en fra Underret indanket Sag kan ikke yderligere påankes. Dog kan det i § 243 omhandlede Udvalg undtagelsesvis tillade, at Sagen indbringes for Højesteret, overensstemmende med Reglerne i Kap. XXI, når den skønnes at have almindelig Interesse eller videregående betydelige Følger for Vedkommende. Andragende herom må fremsættes inden sådan Frist og på den Måde som bestemt i § 246 og behandles som der foreskrevet.

Kære af Parterne til højesteret overensstemmende med Kap. XXII kan ligeledes kun iværksættes med Tilladelse af det ovennævnte Udvalg, Andragende herom må indgives inden den i § 270 fastsatte Frist.

§ 284.

Med Hensyn til Tiden for Ankens Iværksættelse gælde de i § 246 givne Regler, dog at Ankefristen kun er 4 Uger. Den i bemeldte Paragraf omhandlede Bestemmelse om Ankens Tilstedelighed afgives, iøvrigt i Overensstemmelse med Paragrafens Regler, af Landsrettens Iustitarius i Forening med 2 andre af Rettens Medlemmer og er ikke Genstand for Anke eller Kære.

§ 285.

Inden Ankefristens Udløb skal Appellanten indlevere Ankestævning på Landsrettens Kontor overensstemmende med de i § 201 fastsatte Regler. Begæres Sagen berammet til et overdrevent fjærnt Tidspunkt, skal Justitssekretæren forelægge Rettens lustitarius Spørgsmålet til Afgørelse.

Ankestævningen skal indeholde en fuldstændig og tydelig Angivelse af Ankegrunden og den eller de Påstande, der agtes nedlagte.

Om Varslet gælde de i § 202 fastsatte Regler.

§ 286.

Når Indstævnte udebliver uden at have givet Tilsvar eller ved Domsforhandlingen, sinde de i §§ 250 og 263, 3dje—5te Stk., indeholdte Regler tilsvarende Anvendelse.

Fremdeles gælder §8 256 og 260, 1ste Pkt., også ved Anke til Landsret, hvorhos §§ 261 og 264 sinde tilsvarende Anvendelse. Hjemvisning kan dog ikke sinde Sted, fordi Underretsdommeren ikke behørigt har vejledet Parten.

§ 287.

Påstande, der ligge udenfor de ved Underretten fremsatte, kunne ikke uden Modpartens Samtykke nedlægges, medmindre Retten tillader det, fordi det findes undskyldeligt, at de ikke tidligere ere fremkomne. Ønskes en sådan Tilladelse opnået, følges tilsvarende Regler til de i § 254 angivne.

§ 288.

Parterne ere berettigede til at fremføre nye Beviser, når det i Stævningen eller et andet Processkrift eller i et forudgående Retsmøde er meddelt Modparten, af hvilken Art det nye Bevis er, og hvad derved forventes bevist. Endvidere er Reglen i § 218, 2det Stk., om nye Beviser under Domsforhandlingen m. m. anvendelig.

Vil nogen af Parterne fremsætte nye Anbringender, må disse anføres i hans Processkrifter overensstemmende med Reg-

lerne i §§ 200 ff. Efter Skriftvekslingens Slutning kunne nye Anbringender uden Modpartens Samtykke tun fremføres med Rettens Tilladelse, i hvilken Henseende Reglerne i §§ 210 og 218 sinde tilsvarende Anvendelse,

For Ankesagens Behandling gælde iøvrigt de for Procesmåden ved Landsret fastsatte Bestemmelser.

§ 289.

Underrettens Afgørelser kunne påkæres til Landsret i de samme Tilfælde, i hvilke Landsrettens Afgørelser

kunne påKæres til Højesteret.

Fremgangsmåden er med de af Forholdets Natur flydende Lempelser den samme, som benyttes ved Kære over Landsrettens Afgørelser; dog kan Kæremålet her altid fremsættes mundtligt til Retsbogen.

Landsrettens Afgørelse i Anledning af Kære kan ikke indbringes for Højesteret.

Kapitel XXV. Sager om Bexler og visse andre Gældsbreve.

§ 290.

Sagsøgeren kan anvende den i dette Kapitel omhandlede hurtige Retsforfølgning:

1) I Sager, der anlægges til Indfrielse af Gældsbreve, når Skyldneren enten i selve Gældsbrevet eller ved senere Påtegning på samme har underkastet sig sådan Forfølgning;

2) I Vexelsager, hvorved forståes Sager, som anlægges mod Trassenter, Endossenter eller Acceptanter af trasserede Vexler eller mod Udstedere og Endossenter af egne Vexler til Vexlens Betaling eller for at gøre Vexelregres gældende, Sager, som anlægges mod Trassenter og Endossenter af Vexler på Grund af manglende Accept, til Betaling af Vexelsummen eller det ikke accepterede Beløb (Vexellovens § 29)

eller mod Trassenter og Endossenter samt Acceptanter på Grund af manglende eller ikke betryggende Accept, til Stillelse af Sikkerhed (Vexellovens §§ 25, 26 og 30), Sager, som anlægges mod dem, der have tegnet Borgen (Aval) for en vexelforpligtet Person, til Vexelforpligtelsens Opfyldelse. 3) I Sager, hvorunder Regreskrav efter en Check indtales.

§ 291.

Under Sagen kan det ikke tillades Sagsøgte at fremsætte andre Indsigelser i Realiteten end, at han ikke ved Underskriftens Meddelelse var mægtig og myndig til således at forbinde sig, eller at Underskriften er falsk, eller at der i Dokumentets Indhold er foregået en Forfalskning, efter at Underskriften er meddelt.

I Vexelsager kan Sagsøgte endvidere fremsætte de Indvendinger, som angå selve Vexlens Indretning og Indhold eller den til Vexelfordringens Vedligeholdelse fornødne Omgang eller andre i Vexelloven foreskrevne Betingelser for at kunne gøre Vexelretten gældende. Tilsvarende Regler gælde om de i § 290 Nr. 3 nævnte Sager.

I de i § 290 Nr. 1 nævnte Sager kan Sagsøgte derhos, forsåvidt Søgsmålet foruden på selve Gældsbrevet støttes på Transport eller andet udenfor Gældsbrevet liggende Grundlag, fremsætte enhver Indsigelse herimod, ligesom han i disse Sager overhovedet kan fremkomme med enhver Indsigelse, med Hensyn til hvilke Bevisbyrden ikke påhviler ham, eller til hvis Godtgørelse han ikke behøver andre Bevismidler end Dokumenter, som haves tilstede.

Alle andre Indsigelser i Realiteten ere udelukkede fra at komme i Betragtning, når Parterne ikke ere enige om at ønske dem påkendte; men det forbeholdes Sagsøgte i Anledning af slige Indsigelser, når han i sit Tilsvar har opgivet eller i det mindste forbeholdt dem, at anlægge et selvstændigt Erstatningssøgsmål mod Sagsøgeren.

Dette Erstatningssøgsmål behandles i alle Henseender efter de almindelige Regler.

§ 292.

Imod de i § 290 Nr. 2 og Nr. 3 omhandlede Fordringer kunne Modfordringer kun gøres gældende, når disse ere støttede på, at der ved Forsømmelse med at give den i Vexellovens §§ 20, 30, 42, 45 og 75 omhandlede Underretning er forvoldt Sagsøgte Skade, og imod de i § 290 Nr. 1 omhandlede kun, forsåvidt Modfordringen selv går ind under samme Bestemmelse, eller den indrømmes.

§ 293.

Sager, i hvilke den heromhandlede Retsforfølgning anvendes, behandles uden Hensyn til Genstandens Værdi ved Underret efter de ovenfor i Kap. XXIV givne Regler, hvorved dog bliver at bemærke, at Dommeren er Pligtig at drage særlig Omsorg for, at Sagen fremmes med den størst mulige Hurtighed.

§ 294.

Når Sager af heromhandlede Beskaffenhed indankes for Landsret, er det en Selvfølge, at Proceduren for denne ikke kan omfatte Andet, end det, som i Henhold til ovenstående Regler kunde gøres gældende for Underret.